1. И было слово Господне к Ионе вторично:
УПО: І було Господнє слово до Йони вдруге таке:
KJV: And the word of the LORD came unto Jonah the second time, saying,

2. встань, иди в Ниневию, город великий, и проповедуй в ней, что Я повелел тебе.
УПО: Устань, іди до Ніневії, великого міста, і проповідуй на нього те слово, що Я говорив був тобі!
KJV: Arise, go unto Nineveh, that great city, and preach unto it the preaching that I bid thee.

3. И встал Иона и пошел в Ниневию, по слову Господню; Ниневия же была город великий у Бога, на три дня ходьбы.
УПО: І Йона встав, і пішов до Ніневії за Господнім словом. А Ніневія була місто велике-превелике, на три дні ходи.
KJV: So Jonah arose, and went unto Nineveh, according to the word of the LORD. Now Nineveh was an exceeding great city of three days' journey.

4. И начал Иона ходить по городу, сколько можно пройти в один день, и проповедывал, говоря: еще сорок дней и Ниневия будет разрушена!
УПО: І зачав Йона ходити по місті, на один день ходи, і проповідував і казав: Ще сорок день, і Ніневія буде зруйнована!
KJV: And Jonah began to enter into the city a day's journey, and he cried, and said, Yet forty days, and Nineveh shall be overthrown.

5. И поверили Ниневитяне Богу, и объявили пост, и оделись во вретища, от большого из них до малого.
УПО: І ніневітяни ввірували в Бога, і оголосили піст, і позодягали верети, від найбільшого з них аж до найменшого.
KJV: So the people of Nineveh believed God, and proclaimed a fast, and put on sackcloth, from the greatest of them even to the least of them.

6. Это слово дошло до царя Ниневии, и он встал с престола своего, и снял с себя царское облачение свое, и оделся во вретище, и сел на пепле,
УПО: І дійшло це слово до царя Ніневії, і він устав зо свого трону, і скинув плаща свого з себе, і покрився веретою, та й сів на попелі.

KJV: For word came unto the king of Nineveh, and he arose from his throne, and he laid his robe from him, and covered him with sackcloth, and sat in ashes.

7. и повелел провозгласить и сказать в Ниневии от имени царя и вельмож его: `чтобы ни люди, ни скот, ни волы, ни овцы ничего не ели, не ходили на пастбище и воды не пили,
УПО: І він звелів кликнути й сказати в Ніневії з наказу царя та його вельмож, говорячи: Нехай не покуштують нічого ані людина, ані худоба, худоба велика чи худоба дрібна, нехай вони не пасуться, і нехай не п'ють води!
KJV: And he caused it to be proclaimed and published through Nineveh by the decree of the king and his nobles, saying, Let neither man nor beast, herd nor flock, taste any thing: let them not feed, nor drink water:

8. и чтобы покрыты были вретищем люди и скот и крепко вопияли к Богу, и чтобы каждый обратился от злого пути своего и от насилия рук своих.
УПО: І нехай покриваються веретами та людина й та худоба, і нехай сильно кличуть до Бога, і нехай кожен зверне з своєї дороги та від насильства, що в їхніх руках.
KJV: But let man and beast be covered with sackcloth, and cry mightily unto God: yea, let them turn every one from his evil way, and from the violence that is in their hands.

9. Кто знает, может быть, еще Бог умилосердится и отвратит от нас пылающий гнев Свой, и мы не погибнем`.
УПО: Хто знає, може Бог обернеться й пожалує, і відвернеться з жару гніву Свого, і ми не погинемо!
KJV: Who can tell if God will turn and repent, and turn away from his fierce anger, that we perish not?

10. И увидел Бог дела их, что они обратились от злого пути своего, и пожалел Бог о бедствии, о котором сказал, что наведет на них, и не навел.
УПО: І побачив Бог їхні вчинки, що звернули зо своєї злої дороги, і пожалував Бог щодо того лиха, про яке говорив, що їм учинить, і не вчинив.
KJV: And God saw their works, that they turned from their evil way; and God repented of the evil, that he had said that he would do unto them; and he did it not.